

ATMOŠANĀS. ATDZIMŠANA. ATJAUNOŠANĀS. AUGŠĀMCELŠANĀS.

“Marija Magdalēna atnāca pie mācekļiem un pavēstīja: “Es redzēju Kungu!”

(Jņ. ev. 20:18)

Patiešām, šī ziema mūs nomocīja ne pa jokam. Nepazīstu nevienu, kam tā jau nebūtu apnikusi, un kas neilgotos īsta, silta, patiesa pavasara smaida. Šķiet, beidzot, būsīm to sagaidījuši.

Ir ļoti interesanti vērot, kā cilvēki gaida pavasari un cenšas to pasteidzināt. Vieni neiztur aukstumu un sniegu, un dodas uz Floridu, Meksiku vai citām siltām vietām. Kādi citi kapā ledū pat tur, kur tas neapdraud gājēju drošību. Vēl citi pārkrāmē sniega kupenas uz vietām, kur sniegs jau nokusis, lai sniega kalni ātrāk diltu. Nesen redzēju kā mazs bērniņš ar savu cimdiņu neatlaidīgi dzina prom sniegu no ceļa apmales. Tas pilnīgi noteikti stāsta pavasarim, cik ļoti gaidīts tas ir mūsu pusē.

Mēs Ciānā šo pavasari un Lieldienas, gaidām ar tik daudziem dažādiem pasākumiem draudzē, ka nav šaubu – mēs gatavojamies dabas un visas dzīvības atmodai. Ir gluži skaidrs, ka mēs Ciānā laipni aicinām Augšāmcelšanās svētkus ar visu, ko tie atnes sev līdzī – prieku par mūsu Kunga atraisīšanos no nāves saitēm; sajūsmu par garākām dienām un spožākiem saules stariem, siltumu un mūsu pašu izešanu no iekšējas iesīkstēšanas.

Esmu ļoti pateicīga Dievam par jūsu aktivitāti visos mūsu pasākumos, sarīkojumos un notikumos Ciānā. Jūs arvien esat atsaucīgi un priecīgi saņēmēji, kad vēlamies iepriecināt jūs vai nu ar tematiskiem dievkalpojumiem, kuros iesaistām viesus ar viņu pieredzes liecībām; vai ar garšīgām zupām pēc dievkalpojuma, ar žēlsirdības pilnu mērķi – atbalstīt trūkcūcietējus Latvijā; vai arī ar tādu sirsnīgu nolūku kā darbīgu un mūžam aktīvu dāmu godināšana, pateicībā par viņu nenogurdināmo kalpošanu draudzē gadu desmitiem ilgi.

Apzināti vai pat neapzināti, mēs ar savu enerģisko darbību arī ziemas sasalumā un aukstumā, šogad esam sildījuši dvēseles un gatavojuši tās pavasarim, Lieldienu posmam, Augšāmcelšanās notikumam, jo tāpat kā Marija Magdalēna, arī mēs vēlamies redzēt Kungu. Lai sirdī piedzīvotu Dievu, mēs apzināties, ka arī pašiem ir jāatmostas, jāgatavojas un jāsapoš sava garīgā dzīve. Ar Pelnu dienu ieejot 40 dienu Gavēnī, mēs apņēmāties sakārtot attiecības ar Pestītāju, caur Ciešanu laika personīgām disciplīnām noskaņot garu un censties kaut mazliet labāk izprast sevi, ieklausoties savā sirdī ar atteikšanos no sev vien zināmiem laika zagļiem, ar meditāciju un sevis svētīgu izjautāšanu.

Lieldienu priekpilnais notikums mudina arī mūs atmosties, pacelt galvu augstāk, ieklausīties Dieva aicinošajā balsī un visvairāk ar sirdi saskatīt Dieva darbu ikdienas dzīvē un gaitās, lai Augšāmcelšanās brīnumu līksmi svinot, varam pievienoties Marijai Magdalēnai, pavēstot: “Es redzēju Kungu!”

Jūsu mācītāja Gundega Puidza

KO MĒS STĀDĪSIM?

Kaut gan vēl nav meteoroloģiskais pavasaris, sākam jau just tā pazīmes. Jau vairākas dienas ir bijis silts, sāk kust sniegs. Veikalos jau pārdod sēklas un puķu podus. Pavasaris drīz būs klāt!

Katram gada laikam ir savs skaistums. Ziemā baudām kā sniega pārslas rada skaistas, baltas villaines. Vasarā baudām saules siltumu un jaukas atvaļinājuma dienas. Rudenī priecājamies par dabas daudzkrāsaino krāšņumu un sabiedrības rosības sākumu. Bet pavasaris — tas ir atdzimšanas laiks.

Zeme vēl ir cieta un auksta. Vēl redzams sniegs. Bet, ja uzmanīgi paskatāmies, šur tur jaušamas atdzimšanas pazīmes. Vietām mazi zaļumiņi izbāzuši savas galviņas un meklē saules siltumu.

Pavasaris ir arī gatavošanās laiks. Drīz būs jādomā par dārziem, jāstāda, jāsēj. Ko mēs stādīsim, un sēsīm? Cilvēki jau pērk sēklas, puķu podus, zemi. Vai arī jūs gatavojaties?

Man bija interesants piedzīvojums. Pirms dažām dienām iegriezu nazi tomātā un atradu, ka tajā bija sākušas dīgt sēklas. Biju pārsteigta — nekad neko tamlīdzīgu nebiju redzējusi. Man bija izvēle: ēst, izsviest, vai iestādīt un cerēt, ka izaugs vairāki tomātu stādi. Nolēmu iestādīt. Tagad tik jāaplaista, jāliek saulē, vēlāk jāpārstāda un jāgaida skaisti augļi.

Vai arī mums Ciānā neaug sēklas? Varbūt tur kur tās parasti neredzam. Varbūt sēklas paslēpušās un tik gaida, ka mēs tās iestādām. Un kā ar tām sēklām, kas jau sākušas augt vietās kur tās parasti neaug? Ēdīsim, izsviedīsim, vai iestādīsim tās?

Lūdzu jums ikvienam meklēt mūsu īpašās sēklas un tās iestādīt. Varbūt sēklas slēpjas, bet varbūt skaidri redzamas. Un pēc tam, kad sēklas ir iestādītas, lūdzu aplaistat un kopjat tās. Kopsim un lolosim savu draudzi, lai vēlāk gūtu varenu ražu un to kopīgi baudītu!

Izsaku visiem sirsnīgu pateicību par man dāvāto uzticību, ievēlot mani par draudzes priekšnieci! Darbosimies visi kopā mūs mīlās Ciānas labā. Es ticu, ka jūsu katra sirds ir tā labākā sēkla, kas Ciānai vajadzīga, lai tās nākotne būtu auglīga un ražena.

Novēlu jums skaistu pavasari — uz redzēšanos Ciānā!

Jūsu priekšniece Silvija Kļaviņa-Barshney

CIĀNA TĪMEKLĪ

Ciānas draudzes lapu Facebook-ā turpina apmeklēt daudz cilvēku, arī ārpus mūsu draudzes. Tajā katru nedēļu tiek ievietota dievkalpojuma lapiņa un fotogrāfijas no dievkalpojumiem un citiem notikumiem. Tajā publicējam arī ziņojumus par notikumiem draudzē un atgādinājumus par īpašiem sarīkojumiem un akcijām.

ČLOA un cikaga.com izveidojusi sadarbību un lapas atjaunošanas darbi virzās uz priekšu. Patreiz cikaga.com kalendārā parādās notikumi, kas jau ir pieteikti. Ciānas lapa tiks atjaunota un tur arī varēs smelties visjaunākās ziņas un informāciju. Sirsnīga pateicība Aivaram un Artim Inkām, kas izveidoja un visus šos gadus uzturēja cikaga.com!

Reizi pa reizei izsūtām ziņojumus elektroniski visiem tiem, kuŗi mums iedevuši savas e-pasta adreses. Šādā veidā sūtām arī pārskatus un vēstules. Ja jūsu e-pasta adrese vēl nav mūsu sarakstā un jūs vēlaties saņemt jaunākās ziņas elektroniski, e-pastojiet cianasdraudze@gmail.com.

Aicinām pavieroties mūsu mājas lapās!

2015. gada padome un revīzijas komisija

Ciānas draudzes padome un revīzijas komisija 2015. gadam. Pirmā rindā no kreisās: Vilis Vītols, Ruta Priedkalne-Zirne, priekšniece Silvija Kļaviņa-Barshney, Irēna Robežniece, Iveta Jansona, Ruta Markham, Inra Antēna. Otrā rindā no vidus: Māra Vārpa, kasiere un Dāmu komitejas priekšniece Ināra Grigolats, Baiba Liepiņa. Trešā rindā no kreisās: Ingrīda Robežniece, māc. Gundega Puidza, Silvija Rūtenberga, Inta Zariņa, priekšnieces vietniece Annele Austriņa. Pēdējā rindā no kreisās: Ivars Antēns, Jānis Vilciņš, Ervīns Poruks. Trūkst: Linda Brūns, Ivars Ešmits, Ingrīda Velkme, Raita Vilniņa.

SAIMNIECĪBAS ZIŅOJUMS

Kā ziņojām pilnsapulcē, pēdējā gadā esam piedzīvojuši vairākas krīzes un izdevuši lielu naudu par remontiem un pārbūvēm, it sevišķi atvietojot gāzes caurules un siltuma sistēmu. Esam arī centušies uzlabot elektrības un gāzes efektīgumu. Ja nebijāt pilnsapulcē, neizlasījāt saimniecības ziņojumu un vēlaties to redzēt, varam iedot!

Tagad jāraugās uz nākotni un uz darbiem, kas jāveic. Varbūt lielākais projekts, kas mūs sagaida ir pavasaļa talka. Pēc vīru gatavotā kafijas galda 8. martā, iznāca pārrunas ar dažiem mūsu draudzes kungiem. Viņi ierosināja maijā noorganizēt talku, kuŗas laikā kārtīgi izmazgāsim visas grīdas, nokrāsosim vairākas sienas, izsūksim un iztīrīsim paklājus. Datums vēl nav zināms, bet noteikti ziņosim un jau tagad aicinām visus gatavoties nākt palīgā!

Aprīļa beigās un maija sākumā sagaidām lielas pārmaiņas — Māra Boedefeld izbeigs savus saimnieces pienākumus un viņas vietā nāks jauns saimnieks vai saimniece. Ir izveidota saimnieka meklēšanas komiteja un izziņota vakance. Kandidātus amatam pieņemsim līdz 10. aprīlim. Paldies Mārai par vairāku gadu darbu — novēlam viņai visu labāko!

Vislielākā pateicība Baibai Liepiņai, kuŗa turpina kārtot, sarunāt un dežūrēt saimnieciskās vajadzībās. Paldies Ērikam Dātavam un Mārai Boedefeld. Paldies arī visiem, kuŗi veikuši jebkādas saimnieciskus darbus, it īpaši Ērikam Sprennem, Armandam Birkenam, Ervīnam Porukam, Gunāram Dunsķim un Artūram Ezeriņam!

Kaps ir tukšs! Kristus dzīvo!

“Nebīstieties, jo es zinu, ka jūs meklējat Jēzu, krustā sisto. Viņš nav šeit, jo Viņš ir augšāmcēlies, kā Viņš sacījis.” (Mateja ev. 28:5-6)

Esiet sveicināti mūsu augšāmceltā Kunga un Pestītāja Jēzus Kristus vārdā!

Šie ir spēcīgi un satraucoši vārdi, kurus dzirdam šajā Lieldienu liturģiskā gada laikā. Varam tikai iedomāties mācekļu domas un pārdzīvojumu, kad viņi uzlūkoja tukšo kapu un glīti salocītos autus.

Tagad mēs zinām, ka Kristus bija augšāmcēlies, bet evaņģēlijos redzam, ka mācekļi piedzīvo uzmācīgas domas, ka Jēzus ir nevis augšāmcelts, bet, ka Viņa miesas ir nozagtas. Mēs redzam, ka mācekļi grūtos brīžos zaudē savu ticību, gluži kā mēs to dažreiz darām mūsu dzīves gājumā. Bet mūsu Kungs un Pestītājs atkal nāk pie mums, gluži kā Viņš nāca pie mācekļiem un saka: “Miers ar jums!”

Kādu bijību iedvesmojošu ziņu nes eņģeļi! Mums vairs nav jābīstas! Mācekļi jūtas bailīgi un nospiesti. Viņi bija liecinieki Jēzus brutālajai noslepkavošanai. Tagad eņģelis saka, ka viņiem nevajag bīties, jo Tas, “kurš bija krustā sists, ir augšāmcēlies”. Nežēlīgais krusts, moku un kauna rīks, ir kļuvis par uzvaras un Dieva mīlestības simbolu. Dievs savā mīlestībā izvēlas mūs nesodīt, bet sūta savu Dēlu izpirkt mūsu grēkus. Vienīgi krusta dēļ Dievs mums piedod un sniedz mums mūžīgās dzīvības dāvanu. Augšāmcelšanās ir Dieva liecība, ka mūsu grēki ir pilnīgi samaksāti un ka Jēzus ir Viņa vienīgais Dēls. Tādēļ mums vairs nav jābīstās nāves; ticīgajiem nāve ir durvis mūžībai debesīs.

Brāļi un māsas, šī ir tā vēsts, ko es jums dodu Lieldienu laikā: “Miers ar jums!” – un es ceru, es lūdzu, lai tas Kungs būtu augšāmcēlies arī jūsu katra sirdī un, ka mēs varam turpināt to kalpošanu, kuru Viņš mums šeit zemes virsū ir atstājis.

Lai Augšāmceltais Kristus, visas vēstures un dzīvības Kungs, svētī jūs visus šajā Lieldienu laikā!

Mīlestībā un labestībā,

Prav.Gunārs Lazdiņš
LELBA priekšnieks

AUTOBUSS UZ MILVOKIEM

Vai vēlies apmeklēt bīskapes electa Laumas Zušēviņas konsekrācijas dievkalpojumu Milvokos svētdien. š.g. 19. aprīlī? Tas būs vienreizējs, vēsturisks piedzīvojums, kuŗā piedalīsies Baznīcas pārstāvji no visas pasaules.

Mēs noīrēsim lielo autobusu, kas izbrauks no Ciānas svētdienas rītā un atgriezīsies svētdienas vakarā.

Cena turp un atpakaļ ir: \$25

Vietas autobusā ir ierobežotas. Pirmie, kas pieteiksies un samaksās, dabūs sēdvietu.

Lūdzu zvanīt Baibai Liepiņai – 773-202-8416. Čeki rākstāmi uz “*Chicago Zion Latvian Lutheran Church*” vārda un nosūtāmi:

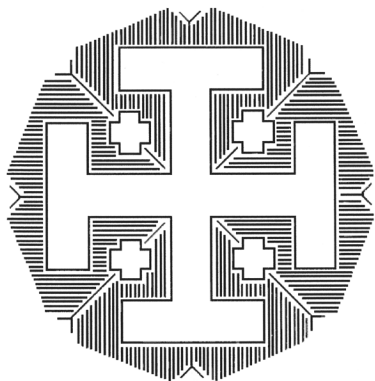
Baiba Liepins
4513 N Laporte Avenue
Chicago, Illinois 60630

Lūdzu uzrādīt vārdu, adresi un tālruņa numuru.

Jūs pretī saņemsit apstiprinājumu un biļeti, kas jums atļaus iekāpt autobusā.

120

GATAVOSIMIES CIĀNAS JUBILEJAI!

Kaut gan šķiet, ka 2017. gads vēl ir tālu, tālu prom, jau tagad sākam gatavoties uz lielo jubileju. Apaļi 120 gadi!

Vēlamies izdot vēsturisku jubilejas grāmatu un sagatavot izstādi ar fotogrāfijām un dokumentiem.

Kā jau pagājušajā jubilejā stāstījām, mums trūkst fotogrāfijas! Griežamies pie jums ar lūgumu: ja jums ir fotogrāfijas vai arī interesanti dokumenti no draudzes dzīves, vediet vai sūtiet tos uz Ciānu! Varam tos digitalizēt un atdot, vai pievienot draudzes archīvam.

Vēstures vākšanas komiteju vada Silvija Kļaviņa-Barshney un tajā piedalās mācītāja Gundega Puidza, Baiba Liepiņa un Ervīns Poruks. Noteikti vajadzīgi arī citi palīgi — nāciet talkā!

CIĀNAS DRAUDZES DĀMU KOMITEJAS RĪKOTAIS

LIETOTO MANTU TIRGUS / “RUMMAGE SALE”

28., 29. un 30. maijā

Lūdzam ziedot mantas!

*Ir vajadzīgi palīgi gan uzstādīšanai, gan dežūrēšanai —
lūdzam pieteikties pie Ināras Grigolats!*

MĒS VIENA TAUTA, MUMS LIKTEN'S VIENS. SARUNA AR ARHIBĪSKAPI ELECTA LAUMU ZUŠĒVICU

“Latvijas Avīzi” lasām bieži, jo vienam no mūsu Milvoku draudzes locekļiem radi no Latvijas to regulāri piesūta pakās pa vairākiem numuriem uzreiz, un Osvalds Moks, izlasījis pats, atnes laikrakstus uz draudzes grāmatu galdu,” stāsta Latvijas Evaņģēliski luteriskās baznīcas ārpus Latvijas (LELBĀL) arhibīskape electa Lauma Zušēvica.

L. Zušēvica 19. aprīlī oficiāli konsekrēs amatā, un tad viņa kļuvis pilntiesīga LELBĀL arhibīskape, saņemot arhibīskapa zizli no Elmāra Ernsta Rozīša, kurš šos amata pienākumus pildījis jau trīs termiņus pēc kārtas, kopumā 21 gadu.

LELBĀL arhibīskapa vēlēšanās bija trīs kandidāti, un kopumā balsošanā piedalījās 196 draudžu garīdznieki un pārstāvji desmit valstīs – ASV, Austrālijā, Beļģijā, Jaunzēlandē, Kanādā, Krievijā, Latvijā, Lielbritānijā, Vācijā un Zviedrijā. Par Laumu Zušēvicu balsoja 140 vēlētāji. Viņa bija nominēta amatam arī pirms septiņiem gadiem, taču toreiz izlēma nekandidēt, bet tagad teic, ka ir sakrājusi vajadzīgo pieredzi: “Deviņus gadus strādāju par arhibīskapa Rozīša vadītās baznīcas viceprezidenti un šajā laikā esmu ļoti daudz iemācījusies.”

– Jūs mācītājas amatā esat jau nokalpojusi 36 gadus. Vai tas bija bērnības sapnis – kļūt par mācītāju?

L. Zušēvica: – Uzaugu latviskā ģimenē. Māte vienmēr bija aktīva draudzes darbā un gaidu organizācijā, un paps arī to vienmēr atbalstīja. Latviešu skolā es dziedāju korī, ansamblī, un man ļoti patika iet baznīcā, būt dievkalpojumos. Jā, es vienmēr biju gribējusi būt mācītāja.

Šogad paiet 30 gadi, kopš kalpoju Milvoku Sv. Trīsvienības draudzē, un tā ir svētīta ar ļoti aktīviem, sirsnīgiem un dziļi ticīgiem locekļiem, kas līdzi ar manu ģimeni visus gadus ir atbalstījuši manu darbu Latvijas Evaņģēliski luteriskajā baznīcā Amerikā (LELBA) un LELBĀL.

– Pirms pāris gadiem arhibīskaps Rozītis intervijā “LA” stāstīja, ka Latvijas luteriskajai baznīcai ārpus Latvijas pieder ap 25 tūkstoši aktīvo draudžu locekļu un ap 250 tūkstoši jūt saikni ar baznīcu, un ir 115 draudzes. Vai šī statistika ir mainījusies?

– Draudžu locekļu skaits ir mazāks. Tur, kur jaunākā paaudze – latviešu bērni un mazbērni – vecāku tuvumā nav varējuši atrast darbus vai ir gājuši uz universitātēm un nav atgriezušies, draudžu locekļu skaits arī ir samazinājies. Bet citviet ceram uz pieaugumu.

Pirms vairāk nekā 60 gadiem veidojās jaunas draudzes no Otrā pasaules kara bēgļu gaitās izceļojušajiem. Tās ir pastāvējušas un svin jubilejas. Mēs ar savu pieredzi varam sniegt palīdzīgu roku tiem, kuri izceļojuši no Latvijas tagad. It sevišķi jauniebraucēji Eiropas zemēs meklē sev garīgu mājvietu, un ir cerība, ka dažās vietās draudzes varētu atjaunoties.

– Draudzes ārzemēs vēl joprojām ir bagātas ar īpašumiem.

– Vairākumam vēl tie ir, bet kļūst arvien grūtāk tos uzturēt. Nupat ir tapis torņa jumta remonta projekts manam mīļajam dievnamam Milvokos, drīz varēsim sākt labot, bet pirms tam bija jāsavāc līdzekļi. Mana brīnišķīgā draudze ir kā ģimene, kur visi strādā rokrokā.

Viena draudze Indianapolisā nesen pārdeva savu dievnamu, jo no draudzes budžeta ļoti liela daļa bija vajadzīga ēkas uzturēšanai. Bet pārdodot draudze ieguva līdzekļus, ko ieguldīt nākotnē un Dieva darbā, un tagad telpas ir. Vietā, kur baznīca jāslēdz, mēs ar godu un pateicību Dievam atvadāmies, un tie cilvēki parasti pievienojas vai nu tuvākajai amerikāņu luterāņu draudzei, vai latviešu draudzei. Taču attālumam Amerikā ir milzīgi, un kādreiz pievienoties tuvākajai latviešu draudzei varētu nozīmēt, ka jābrauc simtiem kilometru.

– “Latviešu luterāņu baznīca ir bijusi nozīmīga latviešu tautas pašapziņas veidošanā. Pēc Otrā pasaules kara trimdas laikmetā luterāņu baznīca turpināja savu vadošo lomu tautas kopības un identitātes uzturēšanā,” tika secināts jau 2004. gadā Latvijas Valsts arhīva un Pasaules brīvo latviešu apvienības konferencē “Trimda, kultūra, nacionālā identitāte”. Atceros, kā savos dievkalpojumos arī Latvijā arvien mēdza teikt nu jau mūžībā aizgājušais mācītājs Kārlis Zuika: “Par tautu un tēvzemi!”

– Mēs apliecinām ticību trīsvienīgajam Dievam. Viņš mūs katru ir radījis konkrētā laikmetā, zemē un ģimenē. Kad piedzimu diviem latviešu vecākiem, mana kultūras un identitātes veidošana sākās ar to, ka runājām latviski. Bet ticības izaugsme bija latviešu baznīcā, kur izpratu Dievu un Jēzus mācību.

Augu tajā laikā, kad vēl nebija atgūta Latvijas neatkarība. Mēs, jaunieši, zinājām, ka jāstāv par Latviju, ka jālūdz Dievs par Latviju, jāiet demonstrācijās. Tas saskanēja ar Kristus mācību. Baznīca lūdza par savu tuvāko un saka: “Tev būs mīlēt savu tuvāko kā sevi pašu.” Kā tad definēt savu tuvāko? Tas mums, ārpus Latvijas baznīcai, bijis un ir mūsu tauta.

Braucot šurp kopš 1988. gada, es manīju, ka daudzi cīnās ar mazvērtības izpausmēm. Bija ārkārtīgi žēl redzēt, ka vēlāk cilvēki, kas priecājās par atjaunoto valsti, vēl nesa sevī sekas no padomju laikiem, kad katra cilvēka devums, katra vērtība un nozīme tautā tika noliegta vai tā neievērota, ka cilvēks pats sāka justies nevajadzīgs, pat bezvērtīgs.

Ceru, ka ārpus Latvijas dzīvojošie tautieši savus radus pamazām iedrošināja un stiprināja. Redzu, ka jaunā paaudze aug citāda, ar paceltām galvām, un mēs visi lepojamies, ka no mazas zemes ir nākuši tik apdāvināti cilvēki pasaules mūzikā, zinātnē, mākslā, sportā. No mazās Latvijas divas operdziedātājas uzstājas Ņujorkā! Varam par to būt lepnī, tas ceļ visu tautu pašapziņā.

– “Luterāņu baznīcas uzdevums ir mainīties, tā nekalpo tikai latviešu tautas kopībai, bet arī vietējai draudzei, ar tās atšķirīgām vietējām kulturālām un valodas prasībām,” tika teikts jau pieminētajā konferencē. To ilustrē arī jūsu rakstītais pērn baznīcas gadagrāmatā, ka vienā no ASV draudzēm ir iesvētīti seši jaunieši, kuri runā citā valodā, nevis latviešu.

– Lai paturētu ģimeni kā draudzes locekļus, mums ir jāuzrunā arī tie, kuri nerunā latviski, tomēr grib atbalstīt savu baznīcu un ziedo savu laiku un talantus.

Latviski runāja viņu vecvecāki. Šiem jauniešiem ir sniegta Bībeles mācība, bet viņiem saprotamā valodā – angļu. Viena no jaunietēm jūt, ka Kristus viņu aicina kalpot tēvutēvu zemē. Kaut viņa nerunā latviski, tomēr pārliecībā, ka arī viņa ir latviete, brauks uz Latviju un mācīs bāreņu nometnē angļu valodu.

Ļoti ceram, ka varēsim uzturēt savu latvisko identitāti. Latviešu valodā arvien notiek dievkalpojumi. Bērēs un kristībās bieži vien daļa no ceremonijas notiek angļiski. Jo visi nav apprecējušies ar latviešiem un nav saviem bērniem mācījuši latviski, taču draudzēs paliek. Es bieži lietoju abas valodas – angļu un latviešu, lai bērni izprot dziļāk.

– Kā cerat turpmāk sadarboties ar Latvijas Evaņģēliski luterisko baznīcu?

– Deviņus gadus esmu vadījusi Latvijas Evaņģēliski luterisko baznīcu Amerikā un tāpēc piedalījies LELB sadarbības padomē. Mēs arvien ceram būt dialogā. Kaut pēdējos gados arvien biežāk mums bija dota izvēle – piekrist vai nepiekrist. Jāattīsta sadarbība tajās jomās, kur vēl varam.

Gan mēs, gan LELB ir Pasaules luterāņu federācijā. Uzsveršu, ka vairākums federācijā ietilpstošo baznīcu jau ordinē sievietes, un te nav runa, ka mēs, ārpus Latvijas luterāņi, būtu tie radikālie, kas to darītu vienīgie.

Mums ir ļoti profesionālas amata māsas un arī amata brāļi. Uzsvars – palīdzēt draudzei garīgi augt un to aprūpēt. Tad varbūt pietiek darba visiem.

LELBĀL draudzes parasti ir ļoti devīgas, tās atver sirdis un makus dažādiem projektiem, arī Latvijas draudžu vajadzībām. Jo mūs taču arvien mācīja dziedāt: “Mēs viena tauta, viena saime, mums likten’s viens.”

Mūsu draudžu un Latvijas māsu draudžu sadarbībā ziedu laiki bija deviņdesmitajos gados un gadsimtu mijā. Vai tos ir iespējams atjaunot? Varbūt. Latvijā vajadzības ir mainījušās un vairs nav tā, ka pirmām kārtām jāsūta drēbes, silti mēteļi. Kaut ir vietas, kur tas joprojām vajadzīgs. Šādu ziedojumu sūtīšanai mūsu cilvēki ir arvien atsaukušies. Bet galvenais ir pārliecība, ka jāturpina arī garīgā vienotība, draudzība.

Jauniešu darba nozarei jau pirms vairākiem gadiem bija projekts kopā ar LELB Latgales bīskapu Eināru Alpi – “Lai rit!”, kur dalījām velosipēdus. Amerikā un Kanādā cilvēki labprāt atsaucās, ziedoja velosipēdu iegādei.

Sekoja projekts “Būsim gudri!” – Vidzemes draudzēs bērniem dāvinājām skolas somas un grāmatas. 2013. gadā projektā “Priecīgas pēdas” mācītājs Dāgs Demandts ar savu dzīvesbiedri un komandu no ziedojumiem sapirka zābakus un kurpes un brauca pa Kurzemes draudzēm, uzrunāja visu paaudžu cilvēkus un dāvināja apavus.

LELBA ir palīdzības nozare Latvijai – cilvēki ziedo, un tad mēs izvērtējam, kuriem lūgumiem no Latvijas šos ziedojumus piešķirt. Piemēram, baznīca, tāpat kā “Daugavas vanagi”, atbalsta daudz bērnu ģimenes Latvijā.

– Draudzes ir čaklas ziedotājas arī Okupācijas muzejam.

– Jā, bērnu gadījumā arvien biežāk rīkotāji lūdz ziedojumus vai nu Okupācijas muzejam, vai citam īpašam mērķim, vai draudzei. Un tas arī liecinājums, kā cilvēka kristīgā ticība saiet kopā ar tautisko identitāti, izjūtu un piederības sajūtu un pienākumu pret vēsturi, kuru nedrīkst aizmirst. Un tādēļ Okupācijas muzeja darbs ir ļoti svarīgs.

Politiskie notikumi un Putina rīcība Ukrainā liek arvien atcerēties, cik svarīgi ir būt nomodā. Un lūgt, lai Dievs pasargā Latviju, Lietuvu un Igauniju.

Gaidu un skautu gadskārtējā
Bērnu pēcpusdiena

LAIKA KOMPASS

Svētdien,
2015. gada 26. aprīlī

Ciānas draudzes telpās

Dievkalpojums 10:00
Seko pusdienas un luga

Izlozes
Kafijas galds
Loterija

Pieaugušiem \$10
(ieskaita pusdienas
un lugu)

BĒRNIEM IEEJA BRĪVA!!!

SLUDINĀJUMS

Čikāgas latviešu ev. lut. Ciānas draudze meklē saimnieku/saimnieci.

Saimnieka(ces) pienākumos ietilpst atbildība par draudzes īpašuma tīrību, kārtību un drošību. Saimniekam(cei) jādzīvo uz vietas draudzes īpašuma dzīvoklī.

Kandidātam(-ei) nepieciešama tīrīšanas pieredze ar vismaz divām atsauksmēm. Vēlama laba angļu un latviešu valoda. Ieteicama arī pieredze ar datoru un/vai mobilo telefonu, vismaz epasta lietošanas un/vai tekstēšanas līmenī.

Alga pēc vienošanās, atkarīga no pieredzes un iemaņām. Atalgojumā ietilpst dzīvoklis, apkure un elektrība. Darbs iesāksies 2015. gada 1. maijā.

Interesentus lūdzam pieteikties (līdz 10. aprīlim) uz epastu: cianasdraudze@gmail.com.

Mārtaņa Lutera vārdi:

“Mūsu Kungs ir ierakstījis augšāmcelšanās apsoltījumu ne tikai grāmatās, bet ik katrā pavasarī plaukstošā lapā.”

“Kāpēc gan jūs nemācāties Dieva artikulu par radīšanu no saviem bērniem, kas ik dienu ir jūsu acu priekšā? Viņi ir daudz vērtīgāki kā visu koku augļi. Šeit tu vari redzēt Dieva providenci, kurš viņus radījis no nekā. Pusgada laikā Viņš tiem piešķir ķermeni, dzīvību un visus locekļus un arī gatavojas tos uzturēt.”

“Šī dzīve nav taisnība, bet gan pieaugšana taisnībā; nav veselība, bet dziedināšana; nav jau būšana, bet ir tapšana; ne atdusa, bet sagatavošanās. Mēs vēl neesam tie, kam mums jābūt, bet gan tikai augam tam pretī, tas vēl nav pabeigts, taču tas notiek; tas nav sasniegts mērķis, bet ir ceļš; viss vēl nemirdz godības gaismā, bet viss tiek šķīstīts.”

CIĀNAS DRAUDZES PAVASARĀ UN VASARAS KALENDĀRS

Marts

- Svētdien, 15. martā 10:00 Draudzes darbinieku amatā ievēšanas dievkalpojums.
Zupas pusdienas. Padomes sēde
- Piektdien, 20. martā 13:00..... Trešais Piektdakars. Lektors māc. Oļģerts Cakars
- Svētdien, 22. martā 9:15 Dāmu komitejas sēde
10:00 Dievkalpojums. Kafijas galds ar jubilāru godināšanu
- Svētdien, 29. martā 10:00 Dziesmots Pūpolu svētdienas dievkalpojums. Piedalās
Ciānas draudzes koris. Siltas pusdienas

Aprīlis

- Ceturtdien, 2. aprīlī 19:00 Oikumēniskis Zaļās ceturtdienas dievkalpojums Ciānā
- Piektdien, 3. aprīlī 16:00..... Lielās piektdienas dievkalpojums
- Svētdien, 5. aprīlī 8:00..... Kristus augšāmcelšanās svētku dievkalpojums. Brokastis
- Svētdien, 12. aprīlī 10:00..... Dievkalpojums. Kafijas galds ar jubilāru godināšanu
- Trešdien, 15. aprīlī 12:00..... Bībeles stunda
- Svētdien, 19. aprīlī..... Arch. electa Laumas Zušēvicas konsekrācijas
dievkalpojums Milvokos. **Ciānā dievkalpojuma NAV!**
- Svētdien, 26. aprīlī 9:15..... Dāmu komitejas sēde
10:00 Sv. Juŗa dievkalpojums ar skautu un gaidu piedalīšanos.
Skautu un gaidu rīkotas pusdienas un Bērnu
pēcpusdiena ar izrādi „Laika kompass”

Maijs

- Svētdien, 3. maijā 10:00 Dievkalpojums. Kafijas galds
- Trešdien, 6. maijā 12:00 Bībeles stunda
- Svētdien, 10. maijā 10:00 Ģimenes dienas dievkalpojums ar Čikāgas bērnu
ansambļa piedalīšanos. Siltas pusdienas un bērnu
ansambļa priekšnesumi
- Svētdien, 17. maijā 10:00 Dievkalpojums. Kafijas galds
- Trešdien, 20. maijā 12:00 Bībeles stunda
- Svētdien, 24. maijā 10:00 Vasarsvētku dievkalpojums. Kafijas galds
- 28., 29. un 30. maijā Lietoto mantu tirģus (Rummage Sale) Ciānā
- Svētdien, 31. maijā 11:00 Oikumēniskis dievkalpojums un visu draudžu izbraukums
Vuddeilē. **Ciānā dievkalpojuma NAV!**

Jūnijs

- Svētdien, 7. jūnijā 10:00 Māc. Gundegas Puidzas ordinācijas 15 gadu jubilejas
dievkalpojums. Kafijas galds
- Svētdien, 14. jūnijā 10:00 Oikumēniskis Aizvesto piemiņas dievkalpojums Ciānā.
Kafijas galds
- Svētdien, 21. jūnijā 9:15 Dāmu komitejas sēde
10:00 Dievkalpojums. Kafijas galds
- Svētdien, 28. jūnijā 10:00 Dievkalpojums. Kafijas galds

Jūlijs

- Svētdien, 5. jūlijā 10:00 Kopģgs dievkalpojums ar Sv. Pēterģ draudzi Vuddeilē.
Ciānā dievkalpojuma NAV!
- Svētdien, 12. jūlijā 10:00 Dievkalpojums ar interaktģvu sprediģi. Kafijas galds
- Svētdien, 19. jūlijā 10:00 Draudzes jubilejas dievkalpojums. Kafijas galds
- Svētdien, 26. jūlijā 10:00 Dievkalpojums. Kafijas galds

Augusts

- Svētdien, 2. augustā 10:00..... Kapu svētku dievkalpojums Oak Ridge kapsētā. **Ciānā
dievkalpojuma NAV!**
- Svētdien, 9. augustā 10:00..... Dievkalpojums. Daugavas Vanadģu pikniks
- Svētdien, 16. augustā 10:00..... Dievkalpojums. Kafijas galds ar jubilāru godināšanu
- Svētdien, 23. augustā 10:00..... Dievkalpojums. Ciānas draudzes dārza svētki
- Svētdien, 30. augustā 10:00..... Dievkalpojums. Kafijas galds

IPAŠI DIEVKALPOJUMI CIĀNĀ TUVAJĀ NĀKOTNĒ

Pūpolu svētdienā, 29. martā 10:00 —

Dziesmots dievkalpojums ar Ciānas draudzes koŗa piedalīšanos.
Pēc dievkalpojuma siltas pusdienas

Zaļā ceturtdienā, 2. aprīlī 19:00 — Oikumēnisks dievkalpojums

Lielā piektdienā, 3. aprīlī 16:00 — Dievkalpojums

Lieldienu rītā, 5. aprīlī 8:00 — Kristus augšāmcelšanās dievkalpojums. Brokastis

Sv. Juŗa dienā, 26. aprīlī 10:00 — Dievkalpojums ar skautu un gaidu piedalīšanos.

Pēc dievkalpojuma pusdienas un Bērnu pēcpusdiena „Laika kompass”

Ģimenes dienā, 10. maijā 10:00 —

Dievkalpojums ar Čikāgas bērnu ansambļa piedalīšanos.
Pēc dievkalpojuma siltas pusdienas un ansambļa priekšnesumi

**CHICAGO LATVIAN EV. LUTH.
ZION CHURCH**
6551 W. Montrose Ave.
Chicago, IL 60634

Mātes Terēzes vārdi:

“Dievs nevar piepildīt to, kas ir pilns. Viņš var piepildīt tikai tukšumu, dziļu nabadzību.”

“Būt kristietim, nozīmē būt žēlsirdības lieciniekam.”

“Mūsu Kungam pie krusta nepiederēja nekas. Krustu Viņam bija iedevis Pilāts, naglas un ērkšķu kroni – kareivji. Viņš tika ietīts linu audumā, ko bija uzdāvinājis kāds labsirdīgs cilvēks, un apglabāts kapavietā, kas nebija Viņa...”

“Dievs caur mums raksta, un ir vienalga, cik nepilnīgi instrumenti mēs arī nebūtu. Viņš raksta skaiti.”

“Darot visvienkāršākās lietas, mēs spējam izdarīt visbūtiskāko – vairot mīlestību un līdzietību, un caur to arī mieru.”

“Visi mīlestības darbi ir miera darbi. Lai iegūtu mieru, mums nav vajadzīgas bumbas un šautenes, mēs alkstam pēc mīlestības un līdzjūtības. Mums ir nepieciešama dziļa vienotība ar Dievu, nepieciešama lūgšana. Mēs esam šeit, lai mācītos, kas ir miers. Lai sniegtu mieru citiem, mums jāmacās un jāsaprot: kamēr nebūsim piepildīti ar Dievu, mēs nespēsim dot mīlestību un mieru citiem, nespēsim dot mieru pasaulei...”